

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 479

гр. София, 21.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **11507** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на К. Н. Х., Г. Х. Х. и К. Н. Х. срещу Заповед № РСЛ17-РД09-372/29.09.2017г. на главния архитект на район „С.“ СО, с която е одобрен проект за изменение на план за застрояване на УПИ IX-542,541, кв. 99, м. “Г. М.” по плана на [населено място], поземлен имот с идентификатор 68134.703.1354 по КККР на район „С.“, по червените линии и цифри, съгласно приложения проект.

С определение № 4690 от 26.06.2020г. съдът е отменил определение от 26.05.2020г. за даване ход на делото по същество, оставил е без разглеждане жалбата на К. Н. Х., Г. Х. Х. и К. Н. Х. срещу Заповед № РСЛ17-РД09-372/29.09.2017г. на главния архитект на район „С.“ СО и е прекратил производството по адм. дело № 11507/2019г., на основание чл. 159, т. 4 АПК във вр. с чл. 131, ал. 2 от ЗУТ.

С определение № 12037 от 29.09.2020г. по адм. дело № 9727/2020г. по описа на ВАС е отменено определение № 4690/26.06.2020 г. по адм. дело № 11507/2019г. по описа на АССГ, в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на К. Х. против Заповед № РСЛ17-РД09-372/29.09.2017 г. на главния архитект на район „С.” СО, и производството по делото е прекратено в тази част, като делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 08.12.2020г., като е отложено за 09.02.2021г.

На 14.01.2021г. по делото е постъпила молба от адв. Р. Р., пълномощник на К. Н. Х., с която на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 и 6 от ГПК е направил искане за отвод на съдията-докладчик по делото. Приел е, че в случая е налице, както хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 5 от ГПК – „лице, което е взело участие при решаването на делото в друга инстанция“, така и хипотезата на чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК – „лице относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото непристрастие“. Адв. Р. е стигнал до извод за наличие на предпоставките по чл. 22,

ал. 1, т. 6 от ГПК по следните съображения: 1. Настоящият съдебен състав вече се е произнесъл с определение, с което е прекратил производството по делото, което сочи на вече формирано вътрешно убеждение относно становищата на страните и техните доводи по същество; 2. В мотивите на прекратителното определение съдът е изразил доводи и съображения по съществото на спора, като е обсъждал и събраните по делото доказателства, в резултат на което е приел, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна. Съдът е изразил доводи, че не са налице нарушения относно разстоянията до странични регулационни линии при условията на чл. 31, ал. 2 от ЗУТ във връзка с определяне на височината на сградата – чл. 4 от ЗУТ и при условията на чл. 23 от ЗУТ – характер на застрояването; 3. В мотивите на прекратителното определение съдът не е изложил съображения защо не приема доводите на жалбоподателя за наличие на тези нарушения.

С оглед на всичко изложено адв. Р. е стигнал до заключение, че съдът в този си състав има вече формирано вътрешно убеждение и при липса на нови доказателства ще се произнесе съгласно това вече формирано вътрешно убеждение, което води до основателно съмнение у жалбоподателя за безпристрастното решаване на делото.

Настоящият съдия-докладчик не е предубеден или заинтересован от изхода на спора по смисъла на чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК, нито по отношение на него са налице формални основания по чл. 22, ал. 1, т. 5 от ГПК. Въпреки това, при преценката за наличие на основание за отвод съдът следва да държи сметка не само за собственото си отношение към страните, но и за тяхното впечатление за обективност и безпристрастност при разглеждане и разрешаване на правния спор. В случая заявеното от жалбоподателя категорично желание за отвод, продиктувано най-вече от опасенията му, че след като съдът е прекратил производството по делото, той вече има формирано вътрешно убеждение, което ще се отрази при произнасянето му по същество, следва да се тълкува като основание по чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 22, ал. 2 от ГПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТВЕЖДА съдия Цветанка Паунова от разглеждането на адм. д. № 11507/2019 г. по описа на Административен съд София-град.

Определението не подлежи на обжалване.

Делото да се докладва на председателя на Административен съд София-град за разпределяне на друг съдия-докладчик.

СЪДИЯ: